

HOTĂRÂRE

mun.Chișinău

26 mai 2017

Nr. 183/19

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Anatolie Galben
Olesea Plotnic

examinând, în ședință închisă, contestația declarată de către cet. Igor Burcă împotriva deciziei Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017 în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac,-

CONSTATĂ :

La 27 martie 2017, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea condamnatului Igor Burcă, în care se solicită verificarea circumstanțelor expuse, cu reacționarea respectivă în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac, care a examinat cauza penală în privința sa și la condamnat în baza art. 190 alin.(5) Cod penal la 9 ani închisoare.

Menționează autorul sesizării, despre unele încălcări ale normelor imperative ale Codului de procedură penală, comise de judecătorul Ion Bulhac la examinarea cauzei nominalizate, despre încălcarea unor drepturi ale lui în procesul examinării cauzei, aprecierea eronată a probelor, refuzul efectuării expertizei, exercitarea presiunilor asupra judecătorului, etc.

Prin decizia Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea lui Igor Burcă, pe motiv că învinuirile aduse judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În urma verificării sesizării, Inspecția judiciară a constatat că, autorul sesizării nu face referință nici la unul din temeiurile de abateri disciplinare, prevăzute de lege, exprimându-și doar dezacordul cu sentința de condamnare din 23.02.2017, prin care Igor Burcă a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Împotriva deciziei din 07 aprilie 2017, a declarat contestație petiționarul Igor Burcă care, invocând argumentele expuse în sesizare, consideră că Inspecția judiciară neîntemeiat a respins sesizarea depusă la acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac, solicitând anularea deciziei și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului vizat pentru încălcarea prevederilor legii.

Întru susținerea solicitării de tragere la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Bulhac, autorul sesizării, Igor Burcă de fapt, își expune dezacordul cu sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23.02.2017.

Analizând temeiurile invocate în sesizare și contestație, studiind materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de către cet. Igor Burcă urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevazute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Completul de admisibilitate a constatat că, petiționarul Igor Burcă de fapt, nu este de acord cu modalitatea de examinarea a cauzei penale în urma căruia a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23.02.2017 în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La acest capitol Completul de admisibilitate notează că, potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează

fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se desfășoară prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se desfășoară în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

La acest capitol, se reține și pct.31 din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, unde Curtea a notat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte. Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în desfășurarea justiției, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, Curtea a menționat că doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în desfășurarea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Cele menționate se regăsesc și în Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilități.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare de către petiționar referitor la ilegalitatea hotărârii judecătorești pronunțate de către judecătorul vizat, nu sînt bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea hotărârii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual penală și că hotărârea pronunțată în cauză este vădit ilegală, după cum susține autorul sesizării.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Legiuitorul, în art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare, pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului.

Reieșind din conținutul sesizării și contestației, petiționarul nu face referință la careva abatere disciplinară, prevăzută de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare și contestație de către cet. Igor Burcă, nu pot fi reținute și nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că, în acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvîrsirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeuri de a considera admisibilă contestația declarată de către cet. Igor Burcă împotriva deciziei Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarului, Inspecția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui teme pentru răspunderea disciplinară a judecătorului, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de către cet. Igor Burcă împotriva deciziei Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017 referitor la acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac.

Reieșind din cele expuse și conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecatorilor, Completul de admisibilitate

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă de către cet. Igor Burcă împotriva deciziei Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017 de respingere a sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Ion Bulhac.

Hotărârea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președinte

Elena Covalenco

Membrii

Anatolie Galben

Olesea Plotnic